

Editorial

Ser solidari no costa tant

No sé si heu mirat darrerament per aquella finestra que s'anomena televisió. Les imatges que projecta molt sovint no són gaire esperançadores i és que el món està passant per

uns moments molt delicats. Els terratrèmols de Xile, Haití o el Japó han fet que la gent sigui conscient que ara més que mai s'ha de ser solidari. El darrer cop es veu en els països islàmics, on

la gent, cansada de les dictadures, demana poder exercir les seves llibertats, com és el cas de Líbia. Des d'Andorra les ONG van fer una jornada solidària pensant en la població líbia i tot el que van recaptar anirà a destinar a ajudar-los.

La llotja esportiva

A un pas

El River Andorra va demostrar ahir que, tot i tenir una plantilla curta, els jugadors amb què compta Joan Peñarroya són uns lluitadors que mai no llicen la tovallola. Els

andorrans s'ho jugaven tot a la pista del Tíjola i no els va tremolar la mà. Ara el River Andorra afronta els partits finals amb el presentiment que poden ser equip de LEB Or.

Cartes dels lectors

La secció de cartes és oberta a la participació de tots els lectors. Poden fer-les arribar a redaccio@mes.ad. Les cartes han d'anar signades, i s'ha d'indicar el número del document d'identitat i un telèfon de contacte.

Revelacions en revolucions

ESTHER GÓMEZ

Avui no escric sobre temes gastronòmics, ja que vull aportar el meu punt de vista sobre esdeveniments actuals al meu parer més importants.

És època de canvis. Em sembla a mi, i mirant des del meu particular prisma de vidre, que aquesta *revolució* és una mica més gran del que en un principi es pogués percebre. Sent a la plaça Catalunya l'altre dia, vaig poder comprovar com allà es concentraven pacíficament ciutadans de tota índole. Per primera vegada concentrades totes les tribus urbanes juntes. *Pijos, punkys, antisistema, hippies, immigrants,*

gent gran, nens, rapers, cristians, pensadors, mares, autònoms, milieuristes, funcionaris, artistes, pensionistes i gent disfressada de superheroi deixen de ser qui són per ser una única veu amb un únic sentiment: indignació. Es produeixen llavors les mostres de solidaritat i empatia tan estrictament necessàries per ara, i indispensables per al futur que ens espera. S'escolta amb gran expectació tot el que té alguna cosa a dir. Sembla que la massa estigui assedegada d'explicacions i veritat. Tot transcorre pacíficament tot i el malestar general que ha provocat aquesta actuació. Gràcies al cel que l'ésser humà ha aconseguit entendre que la violència només genera més violència i més serveix de molt poc. Encara que he d'admetre que em resulta estrany que els polítics no hi estiguin en contra.

A la plaça es passa de

l'esbrancada ensordidora, acompanyada de tambors i balls, a un silenci màgic quan algú explica i dona notícies. Hi ha pancartes a cada racó, i cadascú aporta la seva idea o pensament per compartir-los amb les centenars de persones, que els llegeixen amb interès. Són milers els flaixos de les càmeres, tots volen tenir el seu record particular d'aquests dies. Tots volen poder dir: jo vaig ser allà. Encara que en realitat, va més enllà. Les persones que omplen la plaça són aquells que volen canviar alguna cosa. Són conscients que, per canviar alguna cosa, cal començar per canviar un mateix. Per això, persones que normalment no sortirien al carrer en altres circumstàncies, ara ho fan. Persones amb problemes, moltes d'elles en la ruïna financera, criden i escridassaven, però al mateix temps s'omplien de felicitat i

d'alegria perquè, per fi, hi ha més persones que, com ells, volen canviar. Ciutadans que deixen els seus còmodes llits per les estoretes, el sac i el sòl de la plaça, perquè estan disposats a fer alguna cosa. Estan ansiosos per col·laborar i cooperar en el que sigui. El sacrifici personal és preferible al menfotisme egocèntric, la qual cosa suposa un canvi rotund de pensament en milers de persones completament diferents. En el fons, tot això es veia venir, igual que es veia venir la crisi. Personalment, crec que les

manifestacions i acampades són tan sols el començament. Perquè no crec que calgui recordar que aquestes *revolucions* succeeixen al mateix temps en moltes parts del món. En alguns llocs, de forma pacífica i civilitzada, en altres llocs no tenen la mateixa sort i moltes persones moren.

Em pregunto per què en llocs on hi ha recursos com el petroli, la revolució no és pacífica. No crec que cap ciutadà del carrer d'aquests països tingui ganes ni de violència, ni de guerra, ni de la destrucció de

casa seva. També em qüestiono per què l'exèrcit nord-americà és més nombrós a Haití i al Japó. ¿Estan envaint aquests països amb una estratègia de dissimulació? Cada vegada són més els que adverteixen de les ocultes intencions que suposadament tenen les ajudes humanitàries de l'exèrcit nord-americà. M'agrada pensar que les respostes a les preguntes que sorgeixen aquests dies aviat tindran resposta, i que cada vegada hi hagi més individus que vegin la llum en aquests dies tan foscos.

de **JOTU** a

Amics dels animals! Som dos gats mascles d'11 anys, castrats i bons. La nostra ama ha mort i busquem un nou hogar. Som germans i desitgem seguir junts. Siusplau, ayudeu-nos. Passeu la veu, és urgent. 330 189.

Es ven MG ZR 160cv
Molt bon estat. Matrícula F2...
Preu 4.850 €
Telèfon 344 045

de **JOTU** a

Únicament PARTICULAR a PARTICULAR.
Vens, llogues, busques o intercanvies.
Nosaltres t'ho posem fàcil.
truca'ns al 809 810 o envia'ns un mail a vendes@mes.ad

10€ / 5 dies

diari **més**

Edita: Matèria Grisa DL: AND590-2005

Publicitat: 809812 Cap de redacció: Emilio Narváez

Redacció: Alba Llacuna Fotografia i disseny gràfic: Quimescuer

Col·laboradors d'opinió: Roser Rodríguez, Jèssica García, Rocío Narváez, Esther Gómez, Ricard de la Casa, Angelina Mas, Josep Maria Beal, Rosa Bassaganya, Josep-Lluís Marquès, El Almi Mustapha 'Musta' Assessorament lingüístic: M. Àngels Sala Transport: DistriNor Distribució: Quality Impressió: Imprintsa

L'opinió del diari només queda reflectida a través de l'editorial. Els articles de les seccions d'opinió i SMS 747 expressen els criteris de qui els signa o envia i el diari no els fa seus necessàriament.